

tuleviku-väljavaateid eesti rahvale. Riigivanem kor-
duvais sõnavõttudes rõhutas selle probleemi elulist
tähtsust. Konkreetsete sammudeni aga ei jõutud,
välja arvatud see, et kõrgendati palgalistel laste-abi-
raha. Suurejooneliselt algatati kodukaunistata-
mise hoogtöö, millest aga on ses teoses kõneldud
mujal. Et anda alust ja perspektiivi meie rahva-
kunstilise viljelemisele, otsustati välja anda umbes
500-leheküljeline teos meie rahvariideist, selles umbes
250 lk. reproduktsioone rahvariideist, teine teos meie
rahvatantsust ja selle saatemuusikast. Selle tööga
tahetakse valmis jõuda 1938. aastaks, et rakendada töö
tulemusi Vabariigi 20. aastapäeva suurpidustustel.
Kultuuripoliitikas püüti teostada nn. elulähe-
duse nõuet. Elulähedus oli meil seni kirjanduslikuks
lööksõnaks, nüüd tahetakse ses vaimus suunata kogu
meie haridust, rõhutada enam tehnilist kultuuri ja tub-
lit kutseoskust elulistel tööaladel. Eriti edukas oli
1936. a. nimede eestistamine. Kui 1935. a.
lõpuks eestistatud nimede hulk tõusis 35 000-le, siis
1936. a. lõpuks 100 000-le! Ometi on see alles $\frac{1}{4}$ kõi-
gist võõrapärastest nimedest, mida oli 382 000. Kõige
edukam on olnud nimede eestistamine (90—100%)
järgmistes valdades: Aaspere, Järvakandi, Lümmada,
Kihnu, Laatre, Aidu, Vana-Põltsamaa, Võisiku, Ahja,
Kasepää, Meeksi, Kaarepere, Sooru, Mäe Kulje, Järve-
suu. Linnades ja muudes valdades on see % väiksem.

Hümnitaoliste ja pidulaulude võist-
lusele, mille tähtpäevaks oli 20. apr. 1936, saabus
400 viisi, millest mõned auhinnati, kuid uueks hüm-
niks sobivat nende seas ei olnud.

Suur rahvuslik üksmeel ja vaimustus, mis avaldus
aasta algul rahvahääletuse puhul, andis aasta lõpu
poole maad enam erinevaile arvamustele nii poliitilis-
tes ja majanduslikes kui ka kultuurilistes küsimus-